

King Crimson – Epitaph (Epitafium)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Październik 2015 15:19 -

King Crimson – Epitaph (Epitafium)

" Jedną śmierć tylko naszą zwać możemy, I tę garść lichą nieplodnego piasku, Dla kości naszych ostatni przytułek. Przez Boga, siądźmy, panowie, na ziemi, Królewskich śmierci prawmy smutne dzieje" -William Szekspir - Król Ryszard II

Epitaph

Album **In the Court of the Crimson King** jest generalnie uważany za ucieleśnienie gatunku progresywnego rocka, w którym zespół King Crimson mocno odjechał od rocka powstałego z bluesa by zmiksować go z jazzem i elementami muzyki klasycznej.

Epitaph

jest mikrokosmosem tego albumu. Jak cały album, Epitaph (Epitafium) podróżuje poprzez czas, z tym, że album płynie w jednym kierunku (od przyszłości do przeszłości) a ten utwór podróżuje w przeciwnym (od przeszłości do przyszłości). Jest to droga jednokierunkowa będąca odzwierciedleniem całości albumu. Zaczyna się w czasie odległym nawiązując do prorocत्व napisanych na murach, przechodzi przez teraźniejszość i zmierza ku przyszłości, która ma się zakończyć

„...boję się że jutro będę płakał.”



In the Court of the Crimson King

King Crimson – Epitaph (Epitafium)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Październik 2015 15:19 -

Muzykę napisał cały zespół King Crimson (**Ian McDonald, Greg Lake, Michael Giles, Robert Fripp**), zaś słowa są autorstwa **Petera Sinfielda**.

Sinfield, poeta i autor tekstów piosenek, czasem pisał słowa wizjonerskie, które były w końcu lat 60-tych charakterystyczne dla zespołów tworzących rocka progresywnego. LSD było wtedy 'trendy' i wielu autorów go zażywało, niektórzy ponad miarę. Sinfield w swoich tekstach często był apokaliptyczny, tak jak wielu artystów, którzy byli postrzegani jako guru. Ludzie są ciekawi gdy umysł może odkrywać nowe i promować je:

„Jedyna droga na zewnątrz jest we wnętrzu”

mówił Timothy Leary. Wietnam był ciągle w ogniu, inna wojna rozgrywała się w społeczeństwie – ogromny konflikt pokoleń. Strach wisiał gdzie niegdzie w powietrzu. Dlatego poszerzające umysł narkotyki, rosnąca siła mediów, wysyp guru głoszących zło society itd. – wszystko to miało swe odbicie w tekstach piosenek, także w twórczości Petera Sinfielda.



King Crimson, 1969

Ian McDonald, Michael Giles, Peter Sinfield, Greg Lake, Robert Fripp

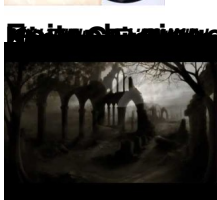
Tytuł piosenki jak i cały tekst niosą wiadomość, która ma być umieszczona na nagrobku. W utworze tym śpiewak walczy ze strachem, że jego epitafium będzie „*pomieszaniem*”. Greg Lake wyjaśniał:

Epitaph jest w zasadzie piosenką o spojrzeniu na chaos do jakiego doszedł świat. King Crimson miał dziwną zdolność do pisania o przyszłości w ekstremalnie proroczy sposób i wiadomość, którą piosenka niosła jest być może bardziej adekwatna dzisiaj niż wtedy gdy oryginalnie powstała.”

King Crimson – Epitaph (Epitafium)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Październik 2015 15:19 -



King Crimson